

Kommer USA att anfalla Venezuela?

Kommer USA att anfalla Venezuela?

Analytikern Roger Harris drar slutsatsen att ett militärt anfall på Venezuela är nära förestående. Och om Västvärlden blundat för Israels folkmord i Palestina blir det förmodligen inte mer än en gäspning när USA släpper sina bomber över Venezuela.

USA:s dödsmaskin, bombplanet B52. Bild: Creative Commons

Spoiler alert ? det har det redan gjort. Detta är inte ett lättsinnigt svar utan en kommentar om konfliktens natur. USA:s uppdrag att rycka upp Venezuelas bolivarianska revolution från dess rötter har ett kvarts sekel lång historia. Håll dig till slutet av artikeln för en bedömning av sannolikheten för en öppen militär attack inuti Venezuela. Men först lite historisk kontext.

Regimskifte har misslyckats... hittills. År 2002 avsatte en USA-stödd militärkupp tillfälligt Hugo Chávez. Bara 47 timmar senare reste sig Venezuelas folk spontant och återinsatte sin rättmätigt valda president.

Washington har ständigt blandat sig i Venezuelas interna angelägenheter och satsat miljontals dollar på valmanipulation. Ändå är den ständigt splittrade och impopulära USA-stödda oppositionen mer isolerad och misskrediterad än någonsin.

Oavskräckta av sin misslyckade kupp 2002 har USA upprepade gånger sponsrat försök att med våld uppnå det de inte kunde göra genom att blanda sig i de venezuelanska valen. År 2020 utformades den så kallade "Operation Gideon" för att kidnappa president Maduro. Detta kuppörsök, som hånfullt kallades "Griskultingarnas bukt", misslyckades, tillsammans med många andra. Lokala fiskare grep legosoldaterna. [Namne, "Griskultingarnas bukt", anspelar på USAs misslyckade invasion i Grisbukten, Kuba, 1961.]

Bland Washingtons många diplomatiska försök till regimskifte sattes Limagruppen ihop 2017. Kabalen bestående av 11 högerextrema latinamerikanska stater och Kanada strävade efter att underlätta "ett fredligt utträde" för att avsätta Venezuelas president Nicolás Maduro. År 2021 hade nästan hälften av länderna i Limagruppen valt progressiva regeringar och den diplomatiska offensiven sjönk i grus.

2019 utsåg USA den okände 35-årige Juan Guaidó till "tillfällig president" i Venezuela. Den 21 december 2022 fann hans egen opposition marionetten så giftig och korrupt att de avskedade honom.

Tidigare, år 2015, hävdade Barack Obama att Venezuela var ett "extraordinärt hot" mot USA:s nationella säkerhet. Han införde ensidiga tvångsåtgärder som syftar till att förstöra den venezuelanska ekonomin. Eufemistiskt kallad "sanktioner" är denna form av kollektiv bestraffning olaglig enligt internationell rätt. Oavsett har varje efterföljande amerikansk president fortsatt och i varierande grad förstärkt den ekonomiska krigföringen.

I kombination med att oljepriserna rasade ? källan till nästan alla dess utländska inkomster ? upplevde Venezuela den största

ekonomiska nedgången i fredstid i modern världshistoria. Inflationen nådde 2 000 000 % och dagarna för den bolivianska revolutionen verkade räknade. Men år 2023, i en heroisk insats under president Maduros resoluta politiska ledning, vände Venezuela det ekonomiska fria fallet och noterade en BNP-tillväxt på 5 %, vilket har fortsatt i en positiv riktning.

USA fångat i sitt imperialistiska imperativ. Utan att ytterligare beskriva de många olagliga amerikanska regimskiftesinslagen räcker det med att säga att just venezuelanernas framgångar har tvingat Onkel Sam att eskalera konflikten. Tvingad eftersom USA, som en imperial makt, strukturellt drivs av sin inneboende strävan efter hegemoni ? att styra alla potentiella utmanare. Denna tvångsmässighet är kodifierad i dess officiella säkerhetsdoktrin om "fullspektrumdominans". Venezuela har verkligen varit en utmaning. Redan innan Hugo Chávez valdes 1998 nationaliserade den tidigare presidenten Carlos Andrés Pérez landets oljereserver ? de största i världen ? 1976. Chávez ökade statens kontroll över oljeindustrin och exproprierade tillgångar från internationella oljebolag.

Chávez politik att använda landets naturresurser ? inklusive Venezuelas betydande reserver av naturgas, järnmalm, bauxit, guld, kol och diamanter ? för att finansiera sociala program, snarare än att överlämna dem för privat vinst, är en styggelse för USA. Imperiet begär inte bara oljan för sina egna företag, utan kontrollen över sådana strategiska resurser är geopolitiskt avgörande för att upprätthålla global dominans.

Venezuela har också varit ledande i att främja regional enighet som är oberoende av USA, genom att skapa allianser som CELAC och ALBA. Landet är en nära allierad med Nicaragua och Kuba, som också finns på USA:s lista över fiender. Genom OPEC, Friends in Defense of the UN-stadgan, och andra initiativ har Venezuela uppmuntrat latinamerikansk enighet med Afrika och Asien. Venezuela har "strategiska partnerskap" med Kina och Ryssland och står nära Iran. Som en förkämpe för Palestina bröt landet relationerna med Israel 2009. Venezuela stöder också ett framväxande multilateralt internationellt samfund.

Genom alla dessa "förseelser" är den bolivarianska revolutionens existens outhärdlig för yankee-hegemonen och måste krossas.

Trump arbetar praktiskt taget utan några institutionella begränsningar. Bara fem kongressdemokrater vaknade nyligen ur sin sömn för att skicka ett brev som ödmjukt föreslår att presidentens "makt inte är obegränsad". Men senaten röstade just emot en resolution som skulle begränsa krigsmaktens attacker mot Venezuela.

Demokratiska representanter i representanhusets utrikesutskott publicerade på X: ?Trump och Rubio driver på för regimskifte i Venezuela. Det amerikanska folket vill inte ha ett nytt krig.? Men deras kollegor i senaten gav ett enhälligt mandat till samma republikaner som kandiderade på en plattform där ?Maduro måste lämna?. De skyndade sig att göra det, utan debatt, under den nya administrationens allra första timmar.

Inom den tvåpartipolitiska konsensusen för regimskifte i Venezuela är skillnaderna kosmetiska. Demokraterna föredrar att störta den suveräna staten ?lagligt?. Truthout rapporterar att vissa högre demokrater varnade ?kollegor för att motsätta sig Trumps krig och sa att det skulle vara liktydigt med att ge sitt stöd till Maduro.? Om republikanerna utlöser en attack kommer demokraterna i bästa fall att hålla med om målen men inte medlen.

Bolagsmedierna förbereder den allmänna opinionen för en attack. Den 26 september rapporterade NBC News ?från Vita huset? att USA planerar attacker i Venezuela. Den enminutslånga videon visar faktiskt en kille som står på gatan utanför Vita huset och påstår att han har chattat med fyra oidentifierade "källor". Därefter blev denna ogrundade scoop viral och fångades upp av nästan alla större bolagsmedier.

New York Times skrev i en ledare: "Mr. Trump har blivit frustrerad över Mr. Maduros misslyckande med att gå med på US-amerikanska krav att ge upp makten frivilligt och de venezuelanska tjänstemännens fortsatta insisterande på att de inte har någon del i narkotikahandeln." Vad som inte slår dessa Pentagon-skrubenter är att Trump inte heller har visat någon entusiasm för att ge upp makten frivilligt eller ens erkänna USA:s dokumenterade inblandning i narkotikahandeln.

I en av sina typiska propagandaartiklar, som försöker framstå som en nyhetsartikel, berättar Times "vad vi vet" om Washingtons

offensiv mot Venezuela: "slutspelet förblir ogenomskinligt." Tydligt vet de inte, för slutspelet är regimskifte. I uttalanden riktade mot Venezuela hotade Mr. Trump: "Vi kommer att spränga er ur existens."

Alla element är på plats för en attack i Venezuela.

De diplomatiska förbindelserna med Venezuela har brutits sedan 2019.

År 2020 åtalade USA president Maduro för narkotikaterrorism och utfärdade en belöning på 15 miljoner dollar för honom, som senare höjdes till 25 miljoner dollar och nu 50 miljoner dollar.

Den 20 januari tillträdde Trump. Executive Order 14157 utlyste ett "nationellt nödläge" och betecknade internationella narkotikahandelsgrupper som "utländska terroristorganisationer" (FTO) och "särskilt utsedda globala terrorister", med hänvisning till befogenheter enligt Alien Enemies Act.

I februari hävdade utrikesminister Marco Rubio att FTO utgjorde ett "existentiellt hot" och lade grunden för att behandla karteller som påstås vara kopplade till president Maduro som fiendestridande.

I maj öppnade administrationen vägen för att använda militär makt mot FTO.

Sedan, i juli, godkände ett "hemligt direktiv" militära operationer mot FTO till sjöss och på utländsk mark.

I augusti inledde USA en massiv marin utplacering utanför Venezuelas kust. I oktober hade trupputplaceringen enligt uppgift nått 10 000 man.

Den 2 september sprängde USA den första av fyra eller fem påstådda knarkbåtar i internationellt vatten utanför Venezuela, vilket resulterade i utomrättsliga mord på besättningarna.

I mitten av september meddelade Pentagon kongressen, enligt War Powers Resolution, att amerikanska styrkor var inblandade i en "icke-internationell väpnad konflikt" med knarkkarteller.

Detta följdes den 1 oktober av försvarsdepartementets "konfidentiella PM" och fler kongressbriefingar om att USA var inblandat i en väpnad konflikt.

Trump avslutade sedan de sista diplomatiska kontakterna med Venezuela.

Om det "internationella samfundet" inte kan stoppa det pågående amerikanska/sionistiska folkmordet i Palestina, möter den amerikanska giganten föga effektivt motstånd i Karibien. En amerikansk attack inuti Venezuela är nära förestående!

Roger Harris, Counterpunch 251013 (ZT)

<https://www.counterpunch.org/2025/10/13/will-the-us-attack-venezuela/>